

ГОСПОДАРИ НА ОГРАНИЧЕНИЯТА

„Наблюдения за Земята от едно извънземно“

Книга от Дарил Анка, който канализира съзнанието на Башар.

ПРЕДГОВОР

Преди всичко – кой съм аз?

Аз съм това, което хората на Земята обикновено наричат извънземно. За яснота: не съм чак толкова „чужд“, тъй като съм генетично свързан с човешкия вид. Но определено съм извънземен, защото съм роден и израснал на друга планета, различна от Земята. Но за това – след малко.

На нашия древен език, моят свят се нарича Е'сасани (което означава „мястото на светлинните хора“). Казвам „древен“, защото на този етап от нашата еволюция, нашият вид е телепатичен и рядко говорим на глас – макар че все още можем, например когато искаме да изпеем песен или да комуникираме с друг вид същества, които не са телепатични.

Затова първото нещо, което един посетител на нашия свят ще забележи, е тишината – освен звуците на природата. Тъй като сме телепатично свързани, ние се разпознаваме и обръщаме един към друг чрез нашите енергийни честоти, или както ние ги наричаме – „уникални вибрации“. Поради това нямаме имена, както е при хората на Земята.

Разбираме обаче, че хората, които използват имена, имат нужда от начин да се обръщат към нас чрез звук или символи. Затова избрах думата „Башар“ да се използва като мое „име“ за удобство. Това е дума от арабски, която означава „вестител“, „човешко същество“ и „носител на добри новини“. Макар да не е буквално моето име, тя описва моята роля спрямо човечеството, тъй като аз съм специалист по Първи Контакт.

Изборът на арабска дума не е случаен – преди стотици земни години, член на моята раса е осъществил първи контакт с представители на вашето общество в региона, който днес наричате Близък Изток. Хората там са го възприели като представител на нашия народ и са го нарекли със събирателното име за нас – Сасани. По-късно това било съкратено до „Сасан“.

Един от тези хора, който по-късно станал владетел, основал ново общество в този регион и го нарекъл на дядо си – Сасан, който пък бил кръстен на онзи член на моята цивилизация, смятан погрешно за божество-защитник. Така се появила Сасанидската империя. Сасанидската империя, наричана още Втора персийска империя, е персийска държава, съществувала от началото на 3 век до средата на 7 век. И е обхващала днешните Иран, Ирак, .

Затова, в чест на тази историческа връзка, избрахме думата „Башар“, за да запазим името „в семейството“, така да се каже, и за да почетем избора на хората да кръстят това царство на нашата цивилизация.

Да осъществявам контакт с различни цивилизации сред звездите – включително Земята – е моето призвание и страст. Водил съм диалог и съм взаимодействал по различни начини с десетки извънземни видове. В резултат на това, аз и моите колеги сме научили безброй начини, по които животът може да се проявява във Вселената. (Забележка към вашите физици: Да, мултивселената съществува – и аз идвам от една от нейните паралелни реалности.)

Във Вселената съществуват форми на живот, които ще ви се сторят познати, други – толкова различни, че ще са почти неразбираеми. И безкрайни вариации между тях. Макар че ще споменавам някои от тези цивилизации, основната цел на тази книга е да споделя моите взаимодействия с хората на Земята и да предложи моята перспектива за произхода, настоящето и възможното бъдеще на човечеството – на базата на наблюденията на моята раса и други извънземни цивилизации през последните няколко хиляди години. Обикновено наблюдаваме и оценяваме дадена цивилизация доста дълго време, преди да преценим дали тя е готова за контакт, който няма да бъде разрушителен за нейния начин на живот.

Лично аз предавам информация и водя диалози с хората на Земята вече повече от четири десетилетия. Като Специалист по Първи Контакт, аз съм обучаван в различни стилове на комуникация. Един от най-често използваните начини за първоначален контакт е предаването на информация чрез метода, който вие наричате „ченълинг“. Макар този подход да изглежда езотеричен за мнозина, има основателни и полезни причини той да бъде предпочетен пред по-традиционни или очаквани форми.

Мнозина от вас – особено тези с научно мислене – може да се запитат защо не комуникираме чрез радио вълни или друг познат метод. Основната причина е, че ние не се опитваме да „докажем“, че информацията идва от извънземен източник.

Може това да изглежда в противоречие с целта на контакта, но от опит знаем, че трябва да бъдем изключително внимателни при първи контакт с нова цивилизация. Задължително е да не правим нищо, което да ви принуждава да вярвате, че сме истински. В бъдеще, когато моментът е подходящ и е взаимно изгодно, може да се разкрием по по-физически начин. Но дотогава (а това никога не е гарантирано), винаги избираме да останем на заден план и оставяме на обитателите на планетата да решат сами дали да интегрират нашата информация в личния си живот и в обществото си.

Степента, до която те приемат или отхвърлят тази информация – без натиск да вярват, че идва от извънземни – ни помага да разберем дали това общество е готово за следващия етап от контакта.

В крайна сметка, ако нашето разбиране за реалността е напълно несъвместимо с това на дадена цивилизация, откритият контакт би бил по-скоро разрушителен, отколкото полезен. За нас контактът трябва да бъде доброволен и да служи за доброто и на двете страни.

Но това не означава, че мнозинството от дадена цивилизация трябва да

избере контакт, за да се осъществи той. Въпреки това, не бива да има трайни негативни последици за никой индивид или група, които са готови да започнат открит контакт с нас или с която и да е от цивилизациите в нашия Междувъзвезден Алианс. Това е особено важно в случая с планета като Земята.

Това което ще кажа сега, не го казвам с осъдителен или пренебрежителен тон. Просто е наблюдение: хората на Земята като цяло не са запознати с основополагащите принципи и „механики“ на съществуването и често взимат негативни решения поради липса на разбиране и вяра в ограничаващи убеждения.

Поради това с обич ви наричаме „Господарите на ограниченията“. Това не означава, че всички ограничения са нещо лошо. Очевидно някои ограничения може да са полезни, като например оградите в един парк, ви предпазват от това да паднете от скала. (Повече за ограниченията – в Глава Пета.)

Но в нашите пътувания рядко сме срещали цивилизации, които изпитват ограниченията толкова болезнено, колкото хората на Земята. Парадоксално, това не ви прави по-малко ценни в нашите очи. От наша гледна точка е нужно изключително силен дух, за да трансформира такава дълбока тъмнина – в светлина; такава ограниченост – в свобода; такава отчаяние – в радост.

Не, Земята не е някаква „космическа детска градина“, както твърдят някои ваши научнофантастични истории. Вие всъщност сте „магистърски клас“ по трансформация, който се готви да получи своята „магистърска степен“ – да преминете от това да бъдете „господари на ограниченията“ към това да станете истинските **Господари НАД ограниченията**.

Този процес продължава, и може би ще ви е от полза да споделим част от нашите наблюдения за Земята в този момент. Какво ще направите с тях – зависи изцяло от вас.

Ето как изглежда типичен мъж от расата Сасани, с приблизителен ръст около около 150–155 см.

А ето и типична жена от расата Сасани, която има същия приблизителен ръст.

ПЪРВА ГЛАВА

Преди да споделя своите наблюдения за Земята, нека ви дам малко контекст относно моята гледна точка, като разкажа малко за себе си. Както вече споменах, роден съм на планета, наречена Е'сасани. „Е“ означава място, „саса“ – жива светлина, а „ни“ се превежда като хора. Ние съществуваме в реалност, паралелна на вашата, и затова нашата звездна система не е видима за вашите очи или телескопи.

Но за да добиете представа за местоположението ни спрямо вашата система – ако реалностите ни „се припокриват“, нашата звезда, наречена „Ша“ (висша светлина), ще се намира на около петстотин

светлинни години в посока към съзвездието, което вие наричате „Орион“.

Ние сме хибридна раса, създадена от ДНК на хора от Земята, и същества от паралелна реалност, които вие наричате „Сивите“, както и смесица от други генетични материали на различни междувъзвездни видове. Затова, бидейки свързани с хората от Земята, ние НЕ СМЕ напълно „извънземни“ в строго научния смисъл на думата.

Наричаме Земята „Е'нани-ка“, което в свободен превод означава „Място на предците“. Името се е развило с времето. Древната му форма е била „Е'надеа а нани-ка“, което буквално значи „Място на духове-майки“, но днес просто казваме „Е'нани-ка“, и всички от нашия народ разбират, че говорим за Земята.

Вие наричате вашата звезда „Слънце“, но ние имаме древно име за нея – „Ма'са'кеш“, което означава „Светлина в тъмнината“. Това е препратка към трансформационното пътуване, което ние вярваме, че хората на Земята предприемат – пътешествие от тъмнина към светлина.

Искам да споделя и една историческа бележка: когато наши представители посетили някои от древните култури на Земята преди хиляди години, един от тези региони бил това, което днес наричате Индия. С течение на поколенията тези срещи се превърнали в символичната история за бога Шива, който побеждава „демон“ на име „Мука“.

Затова понякога Шива се нарича „Мукеш“ – като символ на бог на светлината, който побеждава демон на тъмнината. Това е и езиково производно от „Ма'са'кеш“ – нашето име за вашата звезда.

Тъй като ние сме изкуствено създадена хибридна раса, а не такава, която се е развила „естествено“, нашият древен език също е смесица между човешки и извънземни езици – създаден специално за нашата култура. Затова в нашия език може да чуете познати думи или звуци, не само защото сме адаптирали земни термини, но и защото в миналото наши представители са посещавали вашата планета и някои от нашите хибридизирани думи са се върнали обратно във вашите езици – както показва примерът по-горе.

На този етап от нашата еволюция, ние сме приблизително три хиляди години по-напред от вашето настояще. И сега ние сме станали това, което наричаме „квазифизически“. Това означава, че макар да изглеждаме физически, ние проявяваме и много характеристики, обикновено свързвани с нефизически същества.

Например, макар нашият вид в миналото да се е възпроизвеждал сексуално, както все още правите вие, нашите деца днес се „раждат“ по различен начин. Родителите влизат в медитативно, –подобно на транс състояние и разширяват своите енергийни полета, които образуват две енергийни сфери. Те се припокриват в центъра, образувайки трето енергийно поле. Етеричното съзнание – духът на бъдещото дете – участва в процеса и „кристализира“ ново тяло в четириизмерната зона, наречена „весика пайсис, между двете енергийни

сфери на родителите. Новото същество се появява като напълно оформено дете, с видима възраст около 3–4 земни години.

Аз самият съм заченат и роден по този начин и съм отгледан от родителите си, както и от други членове на семейството в така наречено „селище за раждане“ – временно селище, обитавано от деца, родители, роднини, други Сасани и понякога извънземни същества, участващи в началния образователен период на новородените деца.

Този начален образователен цикъл продължава три Е'сасански години, което се равнява на почти четири земни години. След като децата от даден цикъл са готови да се присъединят напълно към обществото, селищата се разпадат и се изграждат отново чак след осем Е'сасански години, или около десет земни години.

Тъй като ние сме изкуствено създадена хибридна раса, а не такава, която се е развила „естествено“, нашият древен език също е смесица между човешки и извънземни езици – създаден специално за нашата култура.

На този етап от нашата еволюция, ние сме приблизително три хиляди години по-напред от вашето настояще. И сега ние сме станали това, което наричаме „квази-физически“.

Преди да продължа с описанията на живота на моя свят, може би ще е полезно да обясня разликата между нашите измервания на времето. Един ден на Е'сасани е почти идентичен с един земен ден – около 24 часа – макар че ние не използваме часови деления. Като хибридна раса с човешка генетика, ние бяхме заселени на планета, тераформирана така, че да има подобни периоди на ден и нощ. Ще споделя повече за създаването на нашия свят и раса – по-късно.

Обаче нашата година, която се равнява на една обиколка около нашата звезда, е по-дълга от вашата.

Е'сасани е на около 180 милиона километра от нашата звезда, докато Земята е на около 150 милиона километра от Слънцето. По-големият радиус води до по-дълга орбита, което значи, че нашата година е 454 дни – в сравнение с вашите 365.

Нашата звезда е малко по-гореща от вашата, но планетата ни все пак се намира в т.нар. „обитаема зона“, в която температурите позволяват живот.

Е'сасани е малко по-малка от Земята, с малко по-слаба гравитация, но с повече вода и атмосфера, богата на кислород. Климатът е умерен през цялата година, без сериозни сезонни промени, защото оста на планетата е наклонена само с няколко градуса.

Планетата е оставена в почти напълно естествено състояние – покрита с обширни гори, джунгли и поляни, с множество потоци и езера. Няма големи градове и много малко постоянни структури. Нашите космически кораби са нашите градове – някои са дълги няколко километра и могат удобно да приютят хиляди същества. Населението ни е малко в

сравнение с това на Земята – обикновено не надвишава 300 милиона души на повърхността на планетата, макар че много други милиони се намират в космоса, на борда на нашите кораби.

Нашият свят няма естествени луни, но е стабилизирани от три изкуствени сателита, разположени във форма на равнобедрен триъгълник. Всеки сателит е с диаметър около 120 километра и допринася за тераформирането на планетата. Тези изкуствени луни носят древните имена Epsilon, Eclipse, и Epiphany.

Epsilon, както знаете, е петата буква от гръцката азбука.
Eclipse на английски означава Затъмнение.
А Epiphany означава Озарение или Прозрение.

Ако се чудите защо тези изкуствени интелигентни сателити имат имена на английски, а не на древния език на Сасани, това е защото са създадени и кръстени от Сивите, които първоначално са били хора от паралелна версия на Земята, чийто основен език, както при вас, е бил английският.

Историята на нашия произход като хибридна раса е дълга и сложна. Накратко: Сивите са хората от тази паралелна версия на Земята унищожили своя свят чрез войни и екологична разруха, което довело до безплодие. Те се преместили да живеят под земята и след много неуспешни опити за клониране, се приспособили към пост-апокалиптичната среда, като мутирали в това което днес наричаме – расата на Сивите.

Но понеже вече не могли да се размножават, те се нуждаели от жизнеспособна човешка ДНК, за да оцелеят. Използвайки високоразвити технологии, успели да „се прехвърлят“ към други паралелни реалности, като вашата, и започнали да извличат ДНК от хората – процес, известен при вас като „извънземно отвлечение“.

След многобройни опити, Сивите успели да създадат четири хибридни раси освен самите себе си. Сивите се считат за първата хибридна раса, защото произлизат от хора. Петата и последна раса изглежда достатъчно човешка, за да се движи сред вас незабелязано – и някои от тях вече го правят, за да наблюдават и изучават вашето поведение.

Сасани са третата хибридна раса, създадена по този начин. Външният ни вид е равна смесица между Сивите и хората. Средно сме високи около 152 см, със слаби тела, бледа кожа, леко уголемени глави и очи, но с по-малки усти, носове и уши. Мъжете, като мен, нямат коса.

По-големият радиус води до по-дълга орбита, което значи, че нашата година е 454 дни – в сравнение с вашите 365. Нашата звезда е малко по-гореща от вашата, но планетата ни все пак се намира в т.нар. „обитаема зона“, в която температурите позволяват живот.

Докато жените имат коса, обикновено бяла, но има изключения в зависимост от генетичната „комбинация“.

Първата хибридна раса – Сивите – се нарича „Маз’е“. Втората хибридна

раса – т.нар. „високи Сиви“ – се нарича „Мазани“. Нашата раса, както вече знаете, е Сасани. Четвъртата е „Ша’яел“, а петата, най-човешка, е „Я’яел“. Я’яел ще бъдат първата хибридна раса, която ще осъществи открит контакт със Земята.

Съществува и шеста група: Шаланая (което в превод означава „Първата светлина“). Това са най-новите хибридни деца, създадени в процеса на хибридизация. Те основно живеят на космическите кораби на Я’яел и в бъдеще ще живеят с вас на Земята. Те представляват следващата стъпка в еволюцията към това Земята да стане шестата хибридна раса. Тези бъдещи хибриди ще бъдат известни като „Е’нани-кая“.

ВТОРА ГЛАВА

На тригодишна възраст (по Е’сасанския календар) напуснах моето родно място, разположено на западния бряг на северния ни континент, и получих пълна свобода да изследвам своя свят.

Може да ви се стори странно, че на тригодишно дете се дава такава свобода да бъде далеч от дома си съвсем само, но не забравяйте, че моят народ е телепатично свързан. На Е’сасани не съществува поговорката „далеч от очите, далеч от ума“.

Освен това, макар на външен вид тригодишните да изглеждат като деца, те притежават ментална и емоционална зрялост, сравнима с тази на тийнейджърите на вашата планета. А и цялото население на моя свят се възприема като едно семейство. Затова всички възрастни се държат като родители към всички деца, независимо кои са техните биологични майка и баща.

Докато растях, осъзнах, че една от моите страсти е да стана специалист по Първи Контакт – като баща ми. В нашия род има много индивиди, които са избрали този път. И докато все повече слушах историите на моите роднини за срещи с екзотични същества от далечни светове и дори от други измерения, усещах как този път ме зове.

Моето обучение започна на седемгодишна възраст, заедно с още няколко деца на моята възраст. Баща ми, който е един от най-опитните специалисти по контакт с други цивилизации, беше нашият учител. От време на време и други наставници се включваха, за да ни предадат знания за определени планети, с които баща ми не беше контактувал лично.

Обучението ни се състоеше основно от симуирани сценарии за контакт, създавани чрез комбинация от холографска технология и телепатична проекция. Този подход ни позволяваше да преживяваме симулациите като напълно реални, усиляйки емоционалните ни реакции и вграждайки у нас дълбоко усещане за отговорност. Така нашите учители се уверяваха, че няма да направим нищо, което би навредило на цивилизациите, с които наистина ще контактуваме в бъдеще.

Комуникацията с обитателите на един нов свят често е съпътствано от недоразумения, които могат да доведат до катастрофа.

Например, в една симулация преживяхме ранен контакт с чужда култура, която тъкмо започваше да изследва собствената си слънчева система.

Поради социални фактори, които нашият народ беше пренебрегнал, внезапната поява на същества от звездите предизвика масов срыв в тяхното общество. Възстановяването им отне столетия и даде важен урок на Междוזвездния Алианс.

Този случай стана основа за така наречената „директива за невмешателство“ на Алианса – нещо, което някои от вашите по-интуитивни автори на научна фантастика са предусетили и включили в своите книги и филми. Това е само един от многото примери за това как изкуството имитира живота, не са били съзнателно наясно с реалното събитие.

Иронично, именно включването на такава директива във вашето общество чрез фиктивни разкази създаде по-зряло разбиране за потенциалните взаимоотношения между хората и извънземните и увеличи вероятността за открит контакт със Земята.

След трагичната реакция на онази цивилизация, Алиансът установи нови протоколи за контакт, които важат и до днес. Важно е да се разбере, че не всички членове на Алианса следват абсолютно всички протоколи или в реда, в който ще ги представя в тази книга. Освен това, не всички извънземни, които установяват контакт със Земята, са част от нашия Алианс, нито от друг алианс – в рамките на вашата или нашата реалност.

Затова някои може да имат много различни протоколи за контакт – или изобщо да нямат такива. Това важи особено за Сивите, които, както вече обяснихме, не са извънземни в точния смисъл на думата, тъй като са мутирали хора от паралелна версия на Земята. Те не виждат нужда от буфер между своето общество и вашето, защото възприемат контакта с хората като взаимодействие с алтернативни версии на самите себе си.

Освен това, също както ние бяхме създадени чрез вашата ДНК и възприемаме хората на Земята като свои предци, има и други извънземни, които също са ваши прародители. Затова някои „звездни хора“ може да имат напълно различни протоколи за взаимодействие с вас – защото ви чувстват като семейство.

Общо казано, протоколите на Междוזвездния Алианс за контакт с нова цивилизация са следните:

Първо – дългосрочно, дистанционно наблюдение на дадена култура, за да се определи дали и кога контактът би бил подходящ.

Второ – По-фокусирано наблюдение и определяне кои индивиди или групи в това общество са по-отворени или по-затворени към идеята за контакт.

Трето – Детайлни прогнози за въздействието от контакта върху различни слоеве на обществото и върху вида като цяло.

И четвърто – При преценка, че контактът ще бъде взаимно полезен – симулации на различни сценарии за контакт, анализ на резултатите и избор на най-добрия подход.

Най-оптималният подход обикновено включва комбинация от следните подстъпки, синхронизирани така, че да имат максимално положително въздействие:

4-А: Зачестяване на наблюденията на нашите космически кораби (които вие наричате НЛО) и наблюдение на реакциите на хората по време на тези събития.

4-Б: Предоставяне на информация по начин, който позволява цивилизацията свободно да я приеме или отхвърли.

4-В: Представяне на информация, която надхвърля общоприетото за дадената цивилизация, и наблюдение на реакцията към нея.

4-Г: Инициране на символично телепатично общуване, често възприемано от получателя като фантазия или сън – и наблюдение на реакцията и тълкуването на посланието.

4-Д: Комуникация по време на така наречените „извънтелесни преживявания“ и наблюдение на степента и формата на запаметяване след събуждане (ако видът изобщо спи – защото някои не спят).

Съществуват и много други фактори, които влияят върху избора на подходящия метод и момент за контакт – било той директен или не директен. Общо казано, след като открит контакт бъде одобрен от Алианса за дадена планета, индивиди или групи, могат да започнат индивидуални физически взаимодействия, последвани от по-публични наблюдения. И в крайна сметка – пълен открит контакт със съответното общество. Освен ако не се прецени, че контактът трябва да бъде ограничен само до конкретни индивиди или групи, което е изключително рядко.

Също така, според най-подходящия метод за дадена цивилизация, откритият контакт не винаги включва „официални“ представители или формалните власти на обществото. Това се определя индивидуално. Затова, ако контакт се осъществи между нашите светове, може и да не чуете прочутата реплика от научната фантастика: „Заведете ни при вашия лидер.“

Откритият контакт с извънземни най-вероятно няма да протече така, както го представят повечето научно-фантастични филми на вашата планета.

ТРЕТА ГЛАВА

За първи път научих за Земята по време на обучението си за Първи Контакт. В началото аз и другите ученици не можехме да разберем онова, което ни беше казано за човечеството. Вече знаех, че Земята е „Е’нани-ка“ – домът на нашите предци, но бях изненадан от

описанието, което баща ми даде за начина ви на живот. Тази информация умишлено беше телепатично задържана от нас, докато не натрупаме достатъчно опит, за да разберем колко ясно се различава вашият свят от нашия.

Баща ми ни показва, чрез телепатични образи, че хората на Земята, с някои изключения, са сравнително агресивни и често влизат в конфликти помежду си поради неща като завладяване на територии, достъп до материални ресурси или различия религиозни вярвания. Той продължи, като описва понятието „нации“, с техните разнообразни култури, обичаи и езици, и обясни, че много хора се отнасят един към друг с подозрение и страх – само въз основа на цвета на кожата си.

Честно казано, няколко от нас – включително и аз – решихме, че баща ми ни тества; че си измисля история за свят толкова краен, че истинските цивилизации, с които щяхме да осъществим контакт, биха ни се сторили лесни в сравнение с това. Подейства ни отрезвяващо когато осъзнахме, че той описва реална цивилизация. Никой от нас не беше чувал за свят като Земята. Изглеждаше сякаш извънземни цивилизации от десетки звездни системи са избрали да живеят на една и съща планета.

С напредването на обучението ни за Земята през годините разбрахме, че тази аналогия не е далеч от истината. Научихме, че хората на Земята наистина са хибридна смесица от няколко междוזвездни раси, в резултат на взаимодействия, случили се преди стотици хиляди години с извънземна цивилизация, известна като „Ану“. Ану внедрили своята ДНК в човекоподобен вид, който вие наричате „Homo Erectus“ или Изправен Човек, който е еволюирал естествено на вашата планета.

Беше ни казано, че Ану направили това, за да създадат раса от работници, които да им помагат с титаничната задача по добиване на злато и други елементи, нужни за коригиране на дисбаланс в атмосферата на тяхната родна планета и за обръщане на разрушителните климатични явления, предизвикани от мащабни слънчеви бури в тяхната звездна система.

Тъй като самите Ану вече били смес от различни хуманоидни видове, сливането на тяхната ДНК с тази на ранните земни хоминиди, довело до създаването на „Homo Sapiens“ или Разумен Човек – което означава, че хората на Земята по своята същност са хибридна раса. След като хората започнали да се разпространяват по цялата планета и да се сблъскват с различни среди, определени характеристики от различните извънземни видове започнали да се проявяват в отговор на промени в температурата, сух или влажен климат и други фактори като диета – според наличните храни в конкретната екологична обстановка.

Затова Земята поддържа толкова много „раси“, докато повечето цивилизации, с които нашият народ е контактувал сред звездите, са относително хомогенни – макар че съществуват и изключения. Но това е друга история.

Колкото повече научавах за Земята, толкова по-любопитен и развълнуван ставах. Не ми отне много време да осъзная, че искам да

включва вашия свят сред онези, с които ще осъществя контакт.

След като всеки ученик избере свой „учебен план“ от потенциални светове за контакт, нашите симулации се пренасочват от общи сценарии към такива, създадени специално за избраните цивилизации. Докато обучението ми продължаваше, стана ясно, че Земята е далеч по-сложна, отколкото си представях в началото. Баща ми отбеляза, че ако продължа по пътя към контакт с вашия народ, ще трябва да използвам специален протокол, наречен „Илиани“, което в свободен превод означава „самоосъзнаване“ или „вглеждане навътре“.

Но този протокол не е просто упражнение за вътрешна осъзнатост. Той беше включен в основния списък на протоколите едва през последното столетие, като произлиза от древна практика. В контекста на контакт с друга цивилизация, „Илиани“ означава, че трябва да създам моя физическа инкарнация на Земята.

Преведено в линейни термини – трябва да избира да имам „предишен живот“ на вашата планета, за да натрупам директен опит с вашата култура. Това ще позволи на настоящата ми инкарнация да се свърже със „спомени“ от този живот, което значително улеснява разбирането на човешката култура в процеса на контакт.

Това е възможно, защото от нашата гледна точка времето е илюзия – или по-точно, времето е страничен ефект на съзнанието, когато то съществува в определено състояние, което създава преживяването, наречено „физическа реалност“. Това означава, че всички събития съществуват едновременно, но изглеждат като част от „миналото“ или „бъдещето“, когато се наблюдават през „лещата“ на илюзорната структура на времето и пространството. Следователно, „минал живот“ на Земята вероятно вече съществуваше – просто трябваше да насоча част от съзнанието си към тази инкарнация, която най-добре би подпомогнала процеса на контакт.

Не искам да звучи твърде сложно, защото в действителност тази техника изисква само силна емоционална връзка, за да бъде успешна. Свързването с друга душа – независимо дали се намира в миналото, настоящето или бъдещето – създава връзка, по-дълбока от семейната. То ражда нещо като „душа-близък“, която остава част от нас завинаги.

След като се установи такава връзка с инкарнация в дадено общество, се активира емпатична и телепатична комуникация, която укрепва връзката между специалиста по контакт и неговото „минало Аз“. Това може да се случи по различни начини и да включва различни преживявания, създадени да укрепят или „кристализират“ тази връзка.

Без да навлизам в повече подробности, достатъчно е да кажа, че избрах да приложа този протокол, за да осигуря по-интимна връзка с вашия свят и по-дълбоко разбиране на човешкия опит. В крайна сметка – най-добрият начин да разбереш една култура е да се потопиш в нея.

Аз съм подпомаган в своята работа като Специалист по Първи Контакт от друга група в нашата цивилизация, наречена О'Лан Кен на нашия

древен език. Макар че терминът може да се преведе като „Наблюдатели“ или „Свидетели“, по-точният превод би бил „Оценители“.

Една от основните им задачи е да наблюдават и оценяват степента на развитие на цивилизациите, с които искаме да осъществим контакт, и да предоставят тази оценка на специалисти като мен. Това ни помага да определим с каква скорост и в каква форма да продължим взаимодействието, както и колко и какъв тип информация да бъде споделена с дадената цивилизация.

Често тези оценки могат да бъдат предоставени на самата цивилизация като една неутрална гледна точка – свободна от ограничаващи вярвания, пристрастия или навици, които пречат на обитателите на даден свят да разберат ясно принципите, които споделяме с тях.

ЧЕТВЪРТА ГЛАВА

В първите три глави споделих информация за това кой съм, откъде идвам, как станах специалист по Първи Контакт и как избрах Земята за една от планетите, с които бих искал да създам връзка – връзка, която може да разцъфти в открит контакт между нашата цивилизация и вашата.

В тази глава ще започна да споделям своите наблюдения върху вашето общество и ще разгледам как индивидуалните и колективни избори, които правите, влияят върху вероятността за открит контакт. Нито един от моите коментари не цели да уязви, обезцени или обиди когото и да било. Въпреки това, напълно разбираме, че някои от вас ще изберат да се почувстват осъдени – независимо от тези уточнения.

Това е едно от първите неща, които забелязахме в човешкото общество на Земята: някои от вас почти винаги тълкуват всяка информация в най-негативната ѝ възможна светлина – дори когато е представена по възможно най-положителния начин. Обикновено тези реакции произлизат от негативни убеждения, базирани на страх, и затова знаем, че не бива да ги приемаме лично.

Разбираме, че когато хората се страхуват да се изправят пред страховете си, те често ги отричат. Това създава състояние на двойно отрицание: хора, които отричат, че изпитват страх, всъщност отричат и самото отричане. Това води до изграждането на втора психологическа стена около първата, което прави още по-трудно освобождаването от първоначалното убеждение, базирано на страх.

Именно такива сложни отрицателни състояния на ума правят необходимо за специалистите по Първи Контакт да преживеят инкарнация във вашето общество. Без такъв опит, културата ви би била твърде „чужда“, за да разберем много от аспектите на вашето поведение и избори.

Въпреки това наблюдаваме и огромна радост, любов, състрадание и креативност у мнозина от вас, което показва, че потенциалът за такива проявления съществува у всички хора. Затова вярваме, че най-малкото съществува възможност за мирен и хармоничен контакт с вашия

свят.

От нашата перспектива – която е едновременно вън от вашата култура и част от нея чрез инкарнационен опит – знаем, че не само много хора на Земята са отворени и готови за контакт със същества от звездите, но и че на определени места по вашата планета такива контакти се случват от хилядолетия.

Тези кратки и ограничени взаимодействия обикновено възникват между определени местни, коренни племена и извънземни групи, с които човечеството споделя генетична връзка от дълбока древност. Такива срещи по същество представляват обмен между членове на едно и също семейство, тъй като местните народи носят поне част от ДНК-то на своите звездни предци.

Фактът, че такива срещи се случват от стотици, дори хиляди години, а повечето хора не знаят за тях или ги отричат, показва колко дълбоко е разделението и колко силно е потисната тази информация на различни нива в обществото ви.

Изпитваме съчувствие към онези от вас – като много от вашите учени – които биха приели нашето съществуване, ако им се покажат ясни физически доказателства. Но такива доказателства ще бъдат споделени едва когато видим, че Земята е достатъчно подготвена за едно толкова ясно и безспорно разкритие.

Много е вероятно Земята вече да беше изпитала открит контакт, ако не бяха структурите на властта, които в повечето случаи действат от страх. В някои политически, социални, икономически, религиозни и военни среди има хора – а понякога и цели групи – които са информирани за нашето присъствие на вашата планета. Но с малки изключения те съзнателно избират да пазят тази информация скрита от обществото.

Макар че този избор произтича предимно от желание да запазят позициите си на власт, много от тези хора го оправдават с аргумента, че разкриването на извънземно присъствие би предизвикало масова паника и дестабилизация на обществото. Иронията е, че именно тяхната политика на пазене на тайни увеличава вероятността от паника, защото не позволяват на хората да се подготвят правилно за контакт. Те сами създават проблема и след това се оплакват, че няма решение.

Въпреки това вашето общество бавно, но сигурно се движи към открит контакт с нас. Много хора на ключови позиции осъзнават, че това е неизбежно, и започват да образоват и подготвят населението за тази възможност – с надеждата да минимизират негативните реакции при евентуална среща.

Дори и онези, които се стремят да прикрият нашето присъствие, разбират, че не могат да го правят вечно. Най-много могат да забавят процеса, за да имат време да се подготвят в случай, че възникнат неочаквани последици, и да могат да преживеят тези последици в относителна сигурност и комфорт.

Някои от вас предполагат, че научнофантастичните филми и книги за първи контакт с извънземни са създадени с цел да подготвят

човечеството за тази идея – и в това има известна истина. Някои от тези произведения действително са създадени с такова намерение. В повечето случаи авторите просто са се свързали с колективното ви съзнание и са уловили, че контактът с други видове е все по-вероятен – особено с напредването на вашите технологии.

Това е естествен еволюционен механизъм, форма на психологическа адаптация, която служи като буфер срещу шока от една такава драматична промяна в мирогледа. Ако контактът се случи твърде внезапно, този буферен механизъм може да предизвика пълно отхвърляне на всякаква промяна и дори да доведе до изолация. Но ако се случи постепенно, естественото човешко любопитство ще „омекоти“ ефекта и ще позволи по-гладък преход.

От друга страна, ако преходът е твърде бавен, това също може да доведе до негативни ефекти. Например – дългогодишната тайна около извънземното присъствие е создала атмосфера на цинизъм, в която хората, които публично говорят за срещи с НЛО или извънземни, биват осмивани, отхвърляни и изолирани. Това още повече засилва скритостта и пречи на подготовката за контакт.

По този начин обществото ви става по-крехко и склонно към свръхреакция, когато се разклати установеното възприятие за реалността. Ако тази форма на отричане продължи, дори малка пукнатина в обществената представа може да доведе до много по-сериозен разпад от самия открит контакт.

Въпреки това в глобалната ви култура нараства усещането, че контакт с извънземни не е просто възможен, а вероятен – особено сега, когато търсенето на обитаеми планети вече е официално признато от научната общност. Разбираемо е, че астрономите ви са предпазливи в своите оценки – планети, подобни на Земята, не са толкова чести.

Но въпреки това във Вселената съществува огромно разнообразие от живот. Макар някои извънземни да приличат на хора (или по-скоро хората приличат на тях заради общата генетична връзка), повечето същества, родени под светлината на други звезди, изглеждат наистина различно – и не са хуманоидни.

Затова най-добрият подход е първоначалният контакт да бъде с раси, с които имате нещо общо, за да свикнете и да изградите увереност, преди да се срещнете с по-екзотични цивилизации.

Знаем, че най-запалените фенове на научната фантастика сред вас се чувстват по-подготвени от останалите за такива срещи, тъй като са прочели десетки истории или са гледали много филми и сериали за първи контакт между хора и извънземни. Но реалността при среща лице в лице с истинско извънземно същество може да бъде далеч по-неочаквана и шокираща от всичко, което сте си представяли.

Макар че на Земята има и други разумни видове, като делфините и китовите, например, и въпреки че в много отношения те са „извънземни“, вие споделяте тази планета с тях от хиляди години. И въпреки че сте свикнали с тях, комуникацията между вашите видове

остава рядка, неясна и непълна. Повечето хора все още възприемат китоподобните просто като „умни животни“, а не като интелигентна форма на живот с извънземен произход.

Според нашите наблюдения ще са нужни още много години, преди болшинството от вашето общество да започне да възприема убийството на делфин по същия начин, по който възприема убийството на човек. Но в мига, в който приемете тази гледна точка, психологически и морално ще бъдете много по-добре подготвени за смислени взаимодействия – не само с делфините и други разумни същества на вашата планета, но и с интелигентни същества от други светове.

За да добиете представа какви форми на живот може да срещнете, когато Земята стане технологично способна да изследва вашата галактика, ще ви споделим малко информация за няколко извънземни вида, с които нашата цивилизация е осъществила контакт. Осъзнаваме, че описанията, които следват, може да не се различават много от онези в научната ви фантастика и че никакво описание не може да се сравни с реалната среща, но поне ще ви дадат поглед върху разнообразието на живота в различните звездни системи.

Първият вид: Туук (Thook)

Макар да имат „хуманоидна“ форма (с глава, две очи, две ръце и крака), съществата наречени Туук, притежават едно изключително необичайно качество. Те са високи и много слаби, с млечно-синя кожа и огромни, кръгли очи в жълтеникав, зелен, оранжев или дори червен цвят.

Индивидуалният представител се нарича Туук, цялата им раса също се нарича Туук, а същото име носи и тяхната планета. Макар това да изглежда лесно за запомняне, има една особеност: Ако проведете разговор с представител на този вид, докато го гледате в очите, общуването протича напълно нормално. Но в мига, в който зрителният контакт бъде прекъснат, целият разговор – и дори самият спомен за съществото – изчезва от съзнанието ви, сякаш нищо не се е случило.

Това се дължи на естествен, телепатичен, защитен механизъм, който предизвиква моментална загуба на краткосрочна памет у всеки, който контактува с тях. Но с времето и при повторни срещи, дългосрочната памет започва да надделява и започвате да осъзнавате, че Туук съществуват – дори ако не помните краткосрочните ви преживявания. Тази способност е вродена и е еволюирала в среда, изпълнена с изключително агресивни хищници, някои от които все още живеят на техния централен континент. Туук са изградили впечатляващи градове по околните континенти.

Вторият вид: Викуа-пани

Името, което нашата цивилизация използва за тях, означава „танцьори на семената“ – метафора, която отразява тяхната гъвкава и променлива природа.

Представете си същество като червей или змия, дълго около метър, без очи в човешкия смисъл. Вместо това, по цялото им тяло има сензори, които могат да се адаптират за различни възприятия – виждане, чуване, вкус, мирис и други възприятия.

Всички индивиди са без пол и напълно еднакви, докато не се свържат един с друг чрез специални органи. Тогава образуват по-сложни форми, подобни на морска звезда или октопод. Комбинациите създават временни физически, психологически и сексуални характеристики, които изчезват след изпълнение на предназначението.

След това формата се разпада и отделните същества продължават по своя път. Всяко от тях запазва пълната памет и опит от всяка форма, в която е участвало. Живеят средно около 200 земни години.

Третият вид: „P“ ($R \cdot PH \cdot R \cdot K' \quad TH \cdot R \cdot M$)

Това е една крайно чужда раса, която съществува едновременно в няколко измерения. Това им позволява да взаимодействат с явления, които биха унищожили обикновени физически същества – като черни дупки или неутронни звезди.

Името им е практически непроизносимо за същества с нормална реч, защото е вибрационна енергийна „формула“. За удобство ги наричаме просто „P“.

Те изглеждат като тъмносини, абстрактни възли с дълги израстъци, подобни на неврон, но това е само видимата им част. Истинската им форма е динамично пулсиращо „облаче“ от квантови частици, видимо само чрез специални технологии.

От тяхна гледна точка, вие и ние изглеждаме като кристализирана енергия, плаваща в море от виртуални частици – грубо казано, като лед във вода. На нашата цивилизация ѝ бяха нужни десет години, за да установим комуникация с тях. Те се отличават с непреклонно любопитство и стремеж към изследване на измеренията на съществуването.

Четвъртият вид: Овма

Научихме за този вид благодарение на „P“, тъй като Овма съществуват в алтернативна реалност, която наричаме „обърнатата вселена“. Вместо звезди и планети в празен космос, тази вселена е изпълнена с гравитационна „течност“, в която плават огромни кухи „мехури“, в които живеят Овма.

Един такъв мехур има вътрешен диаметър, почти равен на орбитата на Марс около нашето Слънце. В самия му център се намира бяла дупка, която впръсква енергия от други измерения, поддържайки баланса в балона, като промяната на излъчваните честоти създава ден и нощ за Овма.

Съществата „Овма“ са сфери с прибиращи се пипала, с които се

търкалят по вътрешната повърхност на мехура. Тя има площ, равна на около 1 275 000 планети като Земята.

Популацията на Овма надхвърля стотици милиарди, но поради огромния си размер, мехурът изглежда почти празен, освен екзотичната флора и фауна, с които съществуват в симбиоза.

Жилищата им са обикновено тръбовидни, в които се търкалят, а техните „ферми“ отглеждат спори, които те абсорбират през кожата си, търкаляйки се върху тях.

Познаваме десетки други извънземни видове, но вярваме, че тези четири ще ви дадат представа за безкрайните начини, по които животът може да се прояви в мултивселената – и за дълбоката промяна във възприятието, която ще е нужна, за да общувате с наистина чужди цивилизации.

И не забравяйте нещо много важно:
Вие ще бъдете също толкова „извънземни“ за тях, колкото те са за вас.

ПЕТА ГЛАВА

Както споменахме преди, ограниченията могат да се използват както за създаване на негативни, така и на позитивни преживявания. Съзнанието по своята същност е вечно и безкрайно.

За да може съзнанието да преживее нещо по-малко от своята безкрайна цялост, то трябва съзнателно да си наложи ограничения във възприятието.

Така се създава измерението, което вие наричате „физическа реалност“ – свят, управляван от законите на физиката, от суб-атомното до космическото ниво.

Но този свят може да бъде преживян единствено когато съзнанието гледа към него през определена рамка – рамка от време и пространство – която само е избрало да приеме.

Тази рамка ограничава гледната точка и по този начин създава илюзията за отделен, материален свят.

Чрез този механизъм, едно съзнателно същество може да преживее себе си в различни състояния – според степента на ограничение или фокус, който избере. Но ако ограниченията станат прекалено силни, това може да доведе до забравя – състояние, в което съществото не си спомня, че само е избрало тези ограничения. И дори да пожелае да ги премахне, може вече да не помни как.

Затова същества като Духовните Водачи са от съществено значение – те помагат за освобождаване от ограничения, които вече не служат на пътя на душата.

Тъй като не са си наложили същия тип фокус, те виждат по-голямата картина, докато съществата, които преживяват физическо въплъщение, обикновено възприемат реалността по-ограничено – като през тесен обектив.

Фактът, че нашата цивилизация е еволюирала до степен, в която сме се освободили от повечето ненужни ограничения, ни позволява да възприемаме по-широката реалност – по начин, подобен на духове или други нефизически форми на съзнание. Затова информацията, която споделяме със Земята, е като „наръчник“ – набор от инструменти, които могат да ви помогнат да се освободите от ограничения, които вече не ви служат.

Когато човек върви по такъв път, това увеличава вероятността за открит контакт между нашите светове. Защото колкото повече си възвръщате гледната точка на вашето по-висше Аз, толкова по-съвместими ставате с нас и с други цивилизации, които оперират на по-високо ниво на съзнание.

Разбира се, не всеки ще избере пътя на разширеното съзнание – и това е напълно естествено. Никой не е длъжен да има контакт с извънземни.

Хората могат да изживеят пълноценен и смислен живот, без никога да срещнат същество от друга планета. Също така, пътят към по-висше съзнание не означава задължително човек да е „духовен“ в класическия смисъл. Всеки искрен стремеж да опознаеш себе си или Вселената по-дълбоко може да подготви човек за контакт с други цивилизации или измерения.

Контактът с други светове е естествен етап в еволюцията на всяка цивилизация, която е готова да разшири възприятието и опита си в Мултивселената.

Както вече споменахме, ограниченията се преживяват през рамката на времето и пространството, която позволява на съществото да „забрави“, че само е избрало тези ограничения. Конкретният механизъм, който създава и поддържа тази забрава, се нарича „убеждение“ или „дефиниция“.

Убеждението, че физическата реалност е „абсолютно реална“ е всъщност форма на ограничено преживяване, което позволява на съществото временно да пренебрегне своята безкрайната природа.

Убежденията и дефинициите създават основата на физическата личност. Те са фундаменталните компоненти, които оформят всяко преживяване във физическата реалност. Казано просто: не преживяванията ти създават убежденията, а точно обратното – твоите убеждения създават преживяванията ти.

Да, едно преживяване може да засили вече съществуващо убеждение. Но всъщност именно убеждението (независимо дали е съзнателно или подсъзнателно) е това, което позволява на човек изобщо да може да види или да преживее дадено събитие.

Убежденията са част от системата от самоналожени ограничения. Те създават тясната перспектива на време и пространство. За да поддържат тази реалност, убежденията са изградени така, че непрекъснато да се самоподсилват – като затворен цикъл. Те носят в себе си определени вибрации, които правят физическата реалност да изглежда истинска, стабилна и трудна за промяна.

Ако не беше така, илюзията за физическа реалност нямаше да може да се задържи за дълго. Защото вашето по-висше Аз знае, че физическата реалност е временна проекция – не по-съществена от филмова проекция на киноекран.

За да поддържат тази илюзия, убежденията си служат с различни инструменти и механизми. Но преди да ги разгледаме, важно е да разберете, че убежденията не го правят „умишлено“. Те не са „осъзнати“ същности – те просто изпълняват функцията, за която са създадени.

Основният инструмент на убежденията са емоциите.

Убежденията създават определена вибрация или честота в енергийното поле на човека. Тази вибрация се усеща като чувство или емоция. Така човек не просто вярва в дадена дефиниция, той я „усеща“ като истина. Именно това усещане подсилва „реалността“ на убеждението, правейки го трудно за промяна.

Следващото ниво е мисълта. Емоцията активира определени невронни пътища в мозъка, така че мислите да се настройват спрямо честотата на чувството, а това чувство идва от първичното убеждение. Така се създава вътрешна съгласуваност между убеждение, емоция и мисъл. Можете лесно да проверите това сами. Намерете дума, чието значение не знаете и ще забележите, че нямате ясна емоционална реакция към нея. Няма как да се „почувствате“ спрямо нещо, което не разбирате. Но когато научите какво означава тя – веднага се поражда емоционална реакция към нея. Тоест – без дефиниция или убеждение няма емоция.

Следващото ниво е поведението. Човек винаги действа в съответствие със своите убеждения, чувства и мисли. Това води до преживявания, които отразяват поведението му, и затварят цикъла. Така личната реалност изглежда все „по-истинска“.

По този начин се създава това, което наричаме „физически ум“. Това е триъгълна структура от убеждения, емоции и мисли, която пречупва „бялата светлина“ идваща от Висшия Аз и я разгръща в многоцветен спектър от поведение и преживявания, които оформят уникалната личност.

Положителни и отрицателни убеждения

След като физическия ум се формира, убежденията започват да се самоподсилват. Те често започват да изключват противоположни убеждения, особено когато става дума за така наречените „негативни“ вярвания.

Важно е да разберете, че „положително“ и „отрицателно“ тук не са морални оценки като „добро“ и „лошо“. Това са описания на енергийни състояния:

- Положително означава свързаност, интеграция, свобода, разширение.
- Отрицателно означава откъсване, разделение, ограничение, свиване.

Иронично е, че положителни състояния могат да се използват с отрицателна цел, и обратно. Например, едно ограничение (което е отрицателно по същество) може да се използва, за да се създаде фокусирано физическо преживяване, което води до развитие на душата, а това е положителен резултат.

И обратно, положително вярване може да се използва по негативен начин, например когато човек налага убеждения си върху друг, вярвайки, че го прави с добри намерения.

Трикове на негативните убеждения

Негативните вярвания използват най-различни техники, за да се подсилват постоянно. Например:

- Те могат да засилват страха, така че човек да се бои да се освободи от тях, вярвайки че без тях ще бъде загубен.
- Те могат да се „прикриват“ зад по-незначителни убеждения, които е лесно да бъдат променени, създавайки илюзията, че човек е постигнал промяна, докато основното убеждение е непокътнато.
- Също така, те могат да се преструват на положителни убеждения, като предлагат „награда“ – например усещане за комфорт или сигурност – при избор на вредно поведение – когато хората имат зависимости.

Разбирането как работят системите от убеждения дава възможност на човек да ги трансформира по-лесно. Осъзнавайки, че убежденията не са обективни факти, а субективни възприятия, вие можете да изберете нови – основани на радост, свобода и овластяване, вместо на страх и ограничение.

ШЕСТА ГЛАВА

Тъй като много от вашите хора са били научени да разделят съзнанието си на отделни части и да прикриват негативните си убеждения от самите себе си, това е довело до изкривена представа за света и за тяхната връзка с него. Представа, която често се проявява чрез разединени и фрагментирани възприятия.

Това означава, че хората възприемат нещата като отделни елементи, а не като части от една цялостна система. Именно тази ограничена перспектива позволява на човечеството да замърсява реките, езерата и океаните, да унищожава горите и екосистемите и да изстребва цели животински видове „в името на прогреса“.

Когато липсва разбиране за взаимосвързаността на всички неща – и за това как промяната в един елемент неизбежно води до промени в други – онези, които извършват подобни действия, смятат, че са имунизирани

срещу последствията. Липсата на по-широка перспектива им пречи да осъзнаят, че поведението им в крайна сметка е самоубийствено. Те не се възприемат като част от една взаимосвързана мрежа, а като изолирани елементи, които си мислят, че няма да бъдат засегнати от последиците.

Дори когато признаят, че „съществуват в природата“, чувството им за откъснатост им пречи да осъзнаят, че самите те са израз на природата, а не просто отделни индивиди „в“ нея. Разберете, че не е възможно да се отделите от собствената си същност. Всичко е като зъбно колело, свързано с други зъбни колела. Дори и най-малкото завъртане на едното колело, завърта всички останали.

Когато естественият баланс на една планета – бъде нарушен до точка, от която няма връщане назад, планетата автоматично стартира самокоригиращ се процес. Понякога този стремеж към ново равновесие изисква унищожението на много или дори на всички съставни елементи от предишната система.

Такива цикли на унищожение и възстановяване се случват естествено на Земята. Както мнозина от вас вече знаят, през хилядолетията е имало множество изчезвания на видове и периоди на климатични промени. Но неконтролираната разруха на околната среда може да ускори тези цикли и да усложни процеса на корекция до такава степен, че да надхвърли възможностите на съвременните ви технологии да се справят с последиците.

Моля, разберете, че не споделяме тези наблюдения, за да всяваме страх или песимизъм. Ние знаем, че все повече хора се пробуждат за възможните последици от безконтролното консуматорство и екологичното разрушение, и че мнозина вече предприемат действия, за да изследват алтернативни и устойчиви начини за задоволяване на нуждите си, с цел да обърнат тази негативна тенденция.

Тези позитивни действия са знак, че все повече хора са готови да се възприемат като част от природата, да поемат отговорност за изборите си и да се уверят, че бъдещите поколения няма просто да оцеляват, а ще процъфтяват. По този начин, с времето, човечеството ще може да реализира пълния си творчески потенциал и да еволюира от земния „Homo Sapiens“, към звездния „Homo Galacticus“.

Това не означава, че трябва да изоставите родната си планета. Напротив – чрез по-дълбока връзка със Земята можете да останете заземени и да формирате планетарна идентичност, която ще позволи на вида ви да се разпространи сред звездите по единен и осъзнат начин, вместо да се „изгуби“ сред тях.

СЕДМА ГЛАВА

Докато продължаваме да наблюдаваме и да общуваме с вашето общество, забелязваме допълнителни „знаци“ или индикации, по които можем да преценим дали вашият свят – или отделни индивиди и групи в него – се движат към или се отдалечават от открит контакт с нас.

Тези знаци ни се разкриват като „разклонения“ към множество паралелни реалности, всеки от които носи своя енергийна честота, своя перспектива на съзнанието и съответно – свое уникално преживяване на реалността. С прости думи: всеки път води до различна версия на Земята.

Както споменахме в Трета Глава относно времето, всичко в Мултивселената съществува едновременно, но се преживява като поредица от отделни „мигове“, когато се възприема през перспективата на времето и пространството. Следователно, всички възможни паралелни версии на Земята вече съществуват. Това означава, че макар да изглежда, че светът ви се променя с течение на времето, всяка отделна версия на Земята всъщност никога не се променя. Това, което се променя, е перспективата ви, която ви „премества“ към друга вече съществуваща версия на Земята, заедно с друга вече съществуваща версия на вас самите, която съществува там.

В паралелните реалности могат да съществуват безкраен брой Земи.

Тази идея заслужава да се повтори: Земята, на която се намирате в момента, никога не се променя. Тя не може да се промени. Тя е статична. Тя е това, което е. Но когато придобиете нови убеждения и съответно промените собствената си енергийна честота, съзнанието ви „прескача“ към друга версия на Земята, която е в хармония с новата ви честота.

Така се разширява творението. „Структурата“ на съществуването никога не се променя. Променя се вашата гледна точка към тази структурата, и това създава преживяването на физическа и времева промяна, на личностно развитие и разширяване на съзнанието. Ето една аналогия, която може да ви помогне да разберете това:

Всички знаете, че когато гледате едно предаване по телевизията, десетки други програми се излъчват едновременно по други канали. Но вие виждате само тази, на чийто канал е „настроен“ телевизорът ви. Когато смените канала, сменят честотата, и съответно – виждате друга програма. Първоначалното шоу може все още да се излъчва. То не се е „превърнало“ в друго шоу. Структурата на телевизора не се е променила. Просто сте избрали да гледате нещо друго – друга „реалност“, така да се каже.

Това е аналогично на холографската природа на съществуването. Всичко съществува тук и сега, а промяната на честотата единствено ви позволява да преживеете друг аспект на същото „тук и сега“. То само изглежда като различен момент, но в действителност е същият момент, погледнат от различен ъгъл. Тази промяна във възприятието може да е както малка така и голяма – в зависимост от степента на честотната промяна.

Следователно, Земята, която възприемате в този момент, докато слушате това, не преживява открит контакт. И тъй като всяка версия на Земята никога не се променя, тази конкретна версия никога няма да го преживее. Но ако се настроите енергийно към честотата на контакт,

съзнанието ви ще започне да се фокусира върху друга версия на Земята, която вече съществува паралелно на настоящата – и на която откритият контакт вече се случва.

„Старата“ версия на Земята и „другата“ версия на вас ще продължат да съществуват – точно както програмата, която сте гледали преди, продължава да се излъчва, дори след като сте сменили канала. Разбира се, физиката зад този процес е много по-сложна, но аналогията добре онагледява основния принцип, който създава преживяването на промяна.

В действителност, съзнанието ви преминава през милиарди паралелни „кадри“ в секунда, по същия начин, по който филмова лента преминава през проектор, за да създаде илюзията за движеща се, динамична реалност.

Вашите учени отдавна са открили „кадровата честота“ на физическата реалност. Те са нарекли тази времева единица „Време на Планк“, по името на физика Макс Планк, който я е предложил през 1899 година. Времето на Планк е времето, необходимо на един фотон да премине през вакуум със скоростта на светлината, на разстояние, равно на дължината на Планк – стойност много по-малка от диаметъра на един протон в ядрото на атом.

Тази изключително висока честота е причината да преживявате илюзията за непрекъснатост – за един непрекъснат поток от време и пространство. С други думи, времето и пространството са „страничен ефект“ от бързото преминаване на съзнанието ви през милиарди паралелни реалности всяка секунда. В този смисъл, единицата Време на Планк е като „тик“ на часовника на физическата реалност.

Въпреки това обяснение, не е нужно да разбирате физиката, за да се придвижвате към предпочитаната от вас реалност. Това се случва автоматично (вече го правите в този момент, без да го осъзнавате), но когато настроите съзнанието си целенасочено, можете много по-лесно да изберете версията на реалността, която предпочитате.

Най-простият начин да се настроите към тази реалност е да следвате своята страст и въодушевление възможно най-често. Това е така, защото усещанията, които наричате страст, въодушевление, любов, креативност и вътрешен мир, са физическият превод на честотата на вашата уникална вибрация – с други думи, на истинската ви същност.

Винаги, когато се настройвате към тази вибрация чрез вашите убеждения, емоции, мисли и действия, вие „задвижвате“ съзнанието си през поредица от кадри, които създават физическото преживяване на живот в предпочитаната от вас версия на Земята. Скоростта, с която ще преживеете този резултат, зависи не само от вашата готовност да изберете по-позитивни убеждения, но и от колективните вярвания на вашето общество, които вие сте се „съгласили“ да поддържате.

Но дори когато започнете да навигирате в посока на предпочитаната реалност, това не означава, че не можете да виждате и други версии, с които не сте в синхрон. Това просто означава, че неpreferredите от вас версии няма да ви влияят съществено, освен ако вие самите не

решите да се настроите към тях.

За да се върнем към аналогията с филмите и телевизията: представете си, че надничате в различни киносалони и гледате по няколко минути от всеки филм, докато откриете този, който искате да гледате. Или че „превъртате каналите“ – минавате през десетки програми, докато се спрете на тази, която ви допада най-много. След като изберете кое ще преживеете, останалите предавания постепенно избледняват, докато вие се потапяте в историята, която сте избрали.

В следващите години и десетилетия, може да настъпи момент, в който вашето преживяване на реалността вече няма да включва възможността да виждате или избирате версии, които не резонират с предпочитаната ви вибрация. Но докато Земята все още е в преход, когато множество положителни и отрицателни пътища са еднакво достъпни, непредпочитаните реалности ще продължат да бъдат на преден план, борейки се за вниманието ви редом с предпочитаните.

Добре е също да знаете, че дори когато изберете положителен или отрицателен път, с времето това може да създаде нещо като „енергийна инерция“, която прави противоположния избор все по-малко вероятен. Но разширяващото се съзнание винаги ще става все по-наясно с всички възможни избори, а не по-малко.

И когато всички избори се разглеждат като еднакво валидни, ще бъде много по-лесно обективно да изберете пътя, който предпочитате, без да обезценявате онзи, който не избирате. Именно осъждането и обезценяването е това, което парадоксално ви задържа в отрицателната реалност, защото осъждането е механично негативна енергийна честота.

ОСМА ГЛАВА

Както беше обяснено в предишната глава, всичко съществува едновременно в един-единствен „миг“. Това, което възприемате като поредица от моменти във времето и пространството, е просто един „страничен ефект“ на вашето съзнание, което сменя фокуса си през милиарди различни перспективи на този единствен момент на съществуване.

Затова, когато хората започнат да се освобождават от ограниченията и да позволяват на съзнанието си да се разширява, те могат да започнат да изпитват определени „симптоми“ на повишена осъзнатост. Тъй като всички паралелни реалности съществуват „тук и сега“, е възможно да започнете да усещате едно своеобразно „уплътняване“ на физическата реалност – резултат от новопридобитата ви способност да възприемате повече от Мултивселената.

Така, дори когато честотата на даден човек се повишава, той или тя може парадоксално да усети, че се движи по-бавно в началните фази на осъзнаване на паралелните реалности – сякаш се придвижва през гъст сироп.

Груба аналогия за това би била следната: ако можехте да се движите с

безкрайна скорост, това би означавало, че се намирате навсякъде едновременно. А да бъдеш навсякъде наведнъж би се усещало сякаш изобщо не се движиш – защото вече не възприемаш себе си като „пътуващ“.

Движението към все по-високи състояния на честота е подобно на ускоряване. Затова когато се приближавате към „основната честота“ на физическата реалност започва да изглежда, че разликата между вашата скорост и „кадровата честота“ на физическата реалност намалява – и именно затова нещата изглеждат по-бавни, въпреки че в действителност вие се ускорявате.

След като човек привикне към тези ефекти, усещането за „уплътняване“ и „забавяне“ постепенно ще се трансформира в чувство за по-дълбока свързаност с повече аспекти на съществуването, както и в по-силен усет за живот в настоящия момент.

В резултат на това по-дълбоко пребиваване в настоящето, ще стане по-лесно да разпознавате кои убеждения са в хармония с вашата „основна“ вибрация – и кои не са. Така освобождаването от ограничаващи убеждения, които са негативни по своето същество, също ще стане по-лесно. Причината е, че тези убеждения ще започнат да изглеждат толкова несъвместими с по-високото ви вибрационно състояние, че просто няма да има смисъл да ги задържате.

В момента, в който дадено убеждение започне да изглежда нелогично или абсурдно, то вече е пуснато. С други думи, осъзнаването, че едно убеждение е абсурдно, не е началото, а край на процеса на освобождаване от него.

Ако обаче дадено негативно убеждение продължава да се проявява чрез емоциите, мислите или поведението на човек, дори след като той твърди, че го е пуснал, това е ясен знак, че макар да е освободил някое вторично или по-слабо убеждение, все още не е достигнал до основното.

Когато едно основно негативно убеждение наистина бъде пуснато, това личи по липсата на неговото въздействие – то вече не се проявява нито в емоциите, нито в мислите, нито в поведението на човека.

Позволете ни да обясним това чрез аналогия със строеж на къща:

- Дефиницията е като архитектурния план на вашата „къща“ – тоест на преживяването ви във физическата реалност.
- Убеждението е вярата, че този план е правилен и верен.
- Емоциите са работниците, които строят къщата.
- Мисловните модели са строителните материали.
- Поведението е самият метод на строеж.
- А преживяването е животът вътре в „къщата“, която е резултат от всички горепосочени елементи.

Затова преживяването, действията, мислите и емоциите не могат да съществуват във вакуум, нито да се появяват „от нищото“. В основата им винаги стои убеждение, базирано на дадена дефиниция – точно както всяка сграда започва с план, дори този план да съществува само във

вашето съзнание.

Но ако планът е в разрез с оригиналната визия, тогава емоциите (тоест строителите), мислите (това са материалите) и поведението (което е методът на строеж) няма да могат да изградят стабилна къща. Ако несъответствието е значително, дори най-лекият полъх ще бъде достатъчен, за да я срути.

Когато познавате и разбирате тази вътрешна структура и процес, ще можете да изградите „къща“, която е стабилна, здрава и устойчива – независимо какво се случва отвън. Това е така, защото ако забележите в себе си негативно поведение, мисли или емоции, ще знаете как да проследите пътя назад – към убеждението и дефиницията, които стоят в основата им.

Има един прост, но мощен въпрос, който ще ви помогне да откриете негативното убеждение. А именно:
„Какво трябва да вярвам, че е вярно за мен в тази ситуация, за да се чувствам, мисля или държа по този начин?“

Ако човек е искрено готов да открие отговора, той ще се разкрие – по един или друг начин – понякога като внезапно осъзнаване, чрез синхроничност или дори в съновидение. Във всички случаи едно е сигурно: Промяната на това, което дефинирате и вярвате за себе си, е един от най-мощните начини да се освободите от ограниченията. Ограничения, които ви пречат да бъдете истинското си „Аз“.

ДЕВЕТА ГЛАВА

Смисълът на живота на Земята е във вашата трансформацията от експерти по създаване на ограничения, към експерти по освобождаване от тях. Както вече споменахме, вашият свят може да се опише на Магистърска Степен по Трансформация.

Хората често питат: „Каква е моята цел в живота?“ или „Каква е моята мисия?“

Въпреки че всеки човек може да изрази своята цел или мисия по безброй начини, основната цел на всички е една и съща:
Да бъдеш себе си в най-пълна степен.

Както вече обяснихме, затова е толкова важно да следвате вашата страст и въодушевление. Това усещане е преводът, който вашето физическо тяло прави на комуникацията от вашия Висш Аз. То ви подсказва, че тази „вибрация“, която преживявате като страст, вдъхновение, любов, творчество или вътрешен мир, е основната честота на вашата уникална същност. Това е „стрелката на компаса“, сочеща най-правилния път за вас във всеки един момент.

Когато следвате своята страст – като действате, водени от своето вдъхновение по най-добрия начин, на който сте способни, без да настоявате за определен резултат – вие винаги сте в пълно съответствие със своята истинска същност, своята цел и своята мисия

в живота.

Причината, поради която е от съществено значение да не настоявате на определен резултат, е следната: ограниченият физически ум в повечето случаи не е способен да определи най-добрия възможен резултат – въпреки че повечето от вас са били „обучени“ да вярват, че физическият ум знае най-добре.

Погледнете го така:

Имате физически ум, създаден да изследва преживяването, наречено физическа реалност, и имате нефизически Висш Аз, създаден да насочва физическия ум през това преживяване.

Все едно физическият ум се намира в долина, а Висшият Аз стои на върха на планина. Той има много по-широк поглед върху това, което предстои, докато физическият ум едва долавя какво има зад следващия ъгъл.

Физическият ум е създаден от по-широкото ви съзнание за да преживява само настоящия момент, докато Висшият Аз е тази част от съзнанието ви, която е създадена да вижда по-надалеч – не само какво ще се случи, но и кое би било от най-голяма полза за вас.

Затова Висшият Аз изпраща послания на физическият ум чрез енергийни вибрации, които физическият ум превежда като усещания за страст, вдъхновение и вътрешен мир.

Да игнорирате тези послания е като да вървите през предизвикателен терен, без водач.

Разбира се, това не означава, че физическият ум не може да използва визуализация и поставяне на цели като инструменти за създаване на благоприятни резултати. Тези техники могат да бъдат много ефективни – просто те работят по малко по различен начин, отколкото си мислите.

Физическият ум използва визуални образи, или вербални утвърждения, за да създаде умствена картина (или дори физическо изображение) на това, което според него е „идеалния резултат“.

Тази техника на визуализация е напълно приемлива и ефективна, но само ако осъзнавате, че визуалният образ е „символ“ на желания резултат, а не буквално изискване той да изглежда точно така.

Истинската цел на визуализацията е да ви постави в състояние на вдъхновение и въодушевление – да повиши вашата енергийна честота, така че Висшият Аз, чрез синхроничност, да може да ви предостави не резултата, който си мислите, че искате – а онзи, който наистина ви е „нужен“, за да продължите напред по най-добрия възможен начин.

Понякога резултатът може да изглежда точно като визуализираното. Но в много случаи няма да прилича на него изобщо.

Ако настоявате резултатът да изглежда точно както сте си го представяли, вие блокирате възможността да видите това, от което реално се нуждаете, и така обезсилвате проявлението, което Висшият

Аз е създал за вас.

Затова, визуализацията може да се използва, за да повиши вашата вибрационна честота, но в момента, в който се почувствате истински вдъхновени от образа, който сте създали, е от решаващо значение да го „пуснете“ и да се предадете на потока – с разбирането, че независимо как изглежда, това е следващата стъпка по пътя на най-малко съпротивление – ако реагирате с положително състояние на ума.

Дори ако това, което се прояви, на пръв поглед не е ви изглежда много атрактивно, ако го погледнете обективно ще видите, че то се е случило с определена причина, която е там за да ви служи по положителен начин.

Най-малкото, тази причината може да е, че понякога е нужно да видите какво не искате, за да разпознаете по-ясно какво наистина искате. И това също е напредък.

Защото ако все още реагирате негативно на външния вид на дадена ситуация, вместо да отговаряте с положителна нагласа въпреки външната форма, значи все още не сте се променили – и проявлението няма как да ви отрази нещо различно от разочарование.

Ключът е следният: Няма значение какво се случва. Значение има само какво правите с това, което се случва.

- Негативната реакция води до негативно преживяване.
- Положителният реакция води до положително преживяване.

Няма нищо мистериозно в това. Това е просто физика. Можете да преживявате само неща, които съответстват на вашето енергийното състояние.

Когато осъзнаете, че настояването за конкретен резултат не е свобода, а ограничение, тогава това настояване ще изчезне.

Запомнете: Настояването е съпротива.

Може да си мислите, че вие визуализирате най-добрия възможен резултат... Но в действителност, вашият Висш Аз е способен да ви даде нещо много по-хубаво, отколкото физическият ум е способен да си представи.

Това, което на физическия ум му изглежда като „върховната цел“, е често едва началото за Висшия Аз.

Може да не знаете какво точно ще ви донесе Висшият Аз, но винаги можете да сте сигурни, че то ще бъде точно това, от което се нуждаете – а това, в крайна сметка, е често много по-важно от онова, което физическият ум си мисли, че иска.

ДЕСЕТА ГЛАВА

Знаете ли защо ние често говорим за „нужди“, а не „желания“?

Първо, не казваме, че трябва да избягвате думата „желание“. Напълно е уместно да кажете „Желая да отида на кино“ или „Предпочитам да пия кафе вместо чай“.

Когато обаче говорим за желания, имаме предвид нещо по-дълбоко: една настоятелност, породена от негативното его, което вярва, че знае какво е най-добре за вас.

Както вече споменахме, това не е ролята на егото. Ако все пак настоявате да желаете нещо... нека бъде онова, от което наистина се нуждаете.

Разберете че желанието е отделно, специфично състояние на съзнанието.

Когато желаете нещо, вие по същество казвате: „Аз това нещо го нямам“.

С други думи:

Да желая означава да нямам.

Желанието ви поддържа в състояние на липса.

Ключът е да бъдете в състояние, в което знаете, че вече имате всичко, от което се нуждаете – и просто да позволите то да се прояви, тоест да стане видимо и осезаемо за вас. Всичко съществува тук и сега. Така че само защото не виждате или усещате нещо, не означава, че то не е вече тук.

Проявлението не е привличане на нещо, което нямате, а разкриване на нещо, което винаги е било тук, но на честота, която е била невидима за вас. И когато се настроите на тази нова честота, това нещо става видимо за вас.

От друга страна, когато говорим за нужди, имаме предвид, че всеки, който преживява физическа реалност, има седем основни нужди. И че ако тези нужди бъдат задоволени, това ще ви донесе всичко, което е релевантно за вашия живот във физическата реалност.

Използваме думата „релевантно“, защото много често това, което човек иска, не е това, от което наистина се нуждае, за да изживее пълноценен живот.

А ето кои са седемте основни нужди.

Следния списък е подреден според това колко бързо бихте починали, ако тази нужда не бъде задоволена – от най-бързата физическа смърт до най-бавната:

1. Въздух

Очевидно, въздухът е най-основната ви нужда. Без него бихте загинали за няколко минути.

2. Вода

Без нея средностатистическият човек би загинал за около седмица, в зависимост от обстоятелствата.

3. Сън

Много от вас вероятно биха поставили храната на трето място, но сънят – и по-специално „сънуването“ – е по-важно.

Когато сънувате, вие се свързвате с вашия Висш Аз. Без тази връзката, човек бързо би загубил разсъдъка си. А вероятността за смърт се увеличава значително около единадесетия ден без сън.

4. Храна

Следва храната. Без вода, липсата на хранителни вещества би довела до смърт още по-бързо, но с достатъчно вода някои хора могат да преживеят 2 до 3 седмици.

Разбира се, съществуват личности, които могат да поддържат физически живот без храна, но тук говорим за средностатистическия човек, а не за изключенията или други същества във Вселената.

5. Подслон

С подслон имаме предвид всякаква среда, която осигурява поне базова защита от елементи на природата, които застрашават живота.

Това не означава задължително къща. Климатът в някои места е достатъчно мек, за да не изискват физически заслон.

6. Връзка

Тук имаме предвид взаимоотношения. Въпреки че връзката с други хора е важна, не е задължително това да е връзка с човек.

Връзка с животно, природата, космоса или духовен принцип също може да бъде емоционално и духовно пълноценна.

Без някаква форма на връзка, физическата смърт може да не е непосредствена, но чувството за изолация може да доведе до самота, а в тежки случаи – дори до самоубийство.

В най-добрия случай, липсата на връзка води до усещане, че не си истински жив, състояние на апатия, което отслабва имунитета и съкращава живота.

7. Творческо себеизразяване.

Това е свободата да бъдеш себе си – да бъдеш активен участник в живота.

Без такава свобода, човек може да се „затвори“ по начин, който създава психологически, емоционални и физически блокажи, които в крайна сметка водят до негативен завършек на живота.

Когато и седемте нужди са задоволени, синхроничността автоматично започва да предоставя:

- възможности
- ресурси
- предмети
- символи
- срещи
- обстоятелства

...които подкрепят човека по пътя на най-малкото съпротивление и по най-пълноценния начин, спрямо темата която е избрал да изследва в

ТОЗИ ЖИВОТ.

ЕДИНАДЕСЕТА ГЛАВА

Когато говорим за смъртта, забелязваме, че поради огромното разнообразие от убеждения на Земята, различните хора имат много различни – и често напълно противоположни – представи за това какво се случва след физическата смърт.

Но ние можем да ви уверим в следното:

Вашето съзнание ще продължи да съществува и след като умрете.

Защо?

Защото съзнанието не се създава от физическия свят – физическият свят се създава от съзнанието.

Как знаем, че това е вярно?

За моя народ това е проверим, преживян факт.

На този етап от нашата еволюция ние сме това, което бихте нарекли „полу-физически“ същества.

Както споменахме в Пета глава, ние проявяваме качества, които често се приписват на нефизически същества от духовната реалност – въпреки че все още имаме физически тела.

Но ние се приближаваме до състояние на пълна нематериалност, и с времето нашето общество вече няма да се изразява чрез физическа форма.

Настоящото ни двойно състояние – „материя и дух“, ни позволява да общуваме с нефизически същества постоянно. Ние поддържаме съзнателна връзка с духове непрекъснато – включително с онези членове на нашето общество, които са преминали в духовната реалност в края на физическия си живот.

Но как вие можете да знаете, че това е истина?

Вашите хора имат предимно анекдотични истории за кратки срещи с нефизически същества, които обикновено се отхвърлят като:

- неправилно разбрани природни явления,
- измислени „призрачни истории“,
- или дори като заблуди.

Дори разказите на хора, преживели т.нар. клинична смърт и извънтелесно преживяване, често се възприемат като халюцинации, причинени от липса на кислород или мозъчни травми – а не като реални описания на „живота след смъртта“.

Използваме кавички за „живота след смъртта“, не за да намекнем, че той не съществува, а за да подчертаем, че не съществува такова нещо като „след живота“.

Животът никога не прекъсва – независимо дали дадено съществото е във

физическа форма или не.

Как тогава хората на Земята могат да знаят със сигурност, че съзнанието им оцелява след смъртта?

Отговорът се крие в разбирането на това какво е съзнание.

Какво имаме предвид под „съзнание“?

От нашата гледна точка, съзнанието е "самосъзнание".

Тоест – осъзнаването, че вие сте „вие“ и се отличавате от всичко останало.

Макар че всичко, включително и вие, произхожда от един и същ Източник, ключовият момент е, че вие, като индивидуален аспект на Източника, възприемате другите аспекти като различни от вас.

Тази представа за „друго“ е източникът на самосъзнанието.

Ако всичко е едно цяло, как се създава илюзията за „отделност“?

Чрез отражения.

Нека го обясним чрез аналогия с огледало.

Когато се погледнете в едно огледало, вие не мислите, че вашето отражение е истинското ви аз. Знаете, че то е само визуално изображение на тялото ви.

Така възприятието за себе си отвън, от позиция, различна от тази, в която реално се намирате, създава усещането за „разлика“ между „истинското“ ви аз и неговото отражение – и по този начин засилва самосъзнанието ви.

Ако всичко произлиза от един Източник, но отделни аспекти (като вас и мен) могат да се възприемат като индивидуални, тогава Източникът сам по себе си трябва да притежава вътрешно присъщо качество на "самосъзнание".

Точно както в безкрайна зала с огледала, всяко отражение съдържа още отражения, и така нататък.

По този начин самосъзнанието прониква във всички нива на съществуването – както на макро, така и на микро ниво.

А щом е фундаментална част от самото съществуване, съзнанието не може да престане да съществува.

То може да смени формата си, но както всички форми на енергия, не може нито да се създаде, нито да се унищожи.

Ако сте съзнателни и самосъзнаващи се сега, отражението на Източника, което сте вие, винаги ще бъде наясно със себе си – независимо дали сте във физическа или нефизическа форма.

Друг начин да осъзнаете, че съзнанието продължава след смъртта, е като разберете, че физическата реалност не е реална в абсолютния смисъл на думата.

Тя не съществува отделно от съзнанието ви – тя е ОТРАЖЕНИЕ на

съзнанието ви, което затвърждава опита ви за „аз“.
Докато вашето преживяване във физическият свят е "реално", то не е "по-солидно" от отражението ви в огледалото.
С други думи, всичко се случва във вашето съзнание, но се преживява през самоналожена перспектива на времето и пространството, което го прави да изглежда като че ли е „извън“ вас.

Само защото другите аспекти на Източника не изглеждат като вас, не означава, че не са ваши отражения.
Както в залата с огледала – не всички отражения гледат в една и съща посока.
Те са просто различни ъгли на вас, които изглеждат толкова различно, че не ги разпознавате като себе си.
Но именно тези привидни разлики между вас и другите засилват самосъзнанието ви.

И най-чудното е:
Това е вярно за всяко отражение.
Всички отражения съществуват в нещо като холографска структура, в която всяко индивидуално отражение преживява себе си като източника на всички останали.

С други думи:
всеки отделен индивид преживява физическата реалност така, сякаш тя се случва лично на него.

Разбираме, че част от тази информация може да ви се стори трудна за разбиране и че ще е нужно време, за да я осмислите.
Но знаем, че когато наистина разберете, че физическата реалност е проекция на съзнанието, ще ви стане ясно, че съзнанието продължава отвъд смъртта.
Защото смъртта не е край,
а трансформация на самосъзнателната ви идентичност, от едно ниво на съществуване, към друго.
А съзнанието, като интегрална част от самото съществуване, е неунищожимо.

И накрая – най-простото обяснение:
Това, което съществува, не може да престане да съществува.

Защо?
Защото по дефиниция „несъществуването“ не съществува.
И това не е просто игра на думи.

Помислете върху това.

ДВАНАЙСТА ГЛАВА

За да станеш господар на ограниченията, е важно да разбереш фундаменталната природа и структура на съществуването. Моят народ обобщава тази концепция в пет основни Закона. Ще забележиш, че изписвам „Закони“ с главна буква, за да ги разграничим от „закони“ или условия, които са локални за твоята вселена, тъй като

различни измерения и паралелни реалности в Мултивселената могат да имат различни „законо“.

Например, законите на физиката, такива каквито ги познавате, не е задължително да действат в други реалности. Но Петте Закона, за които ще говоря сега, обхващат всички възможни вселени и измерения – както физически, така и нефизически. Те не само че са всеобхватни, но и наистина неразрушими, защото описват самата фундаментална структура на съществуването. Макар че могат да бъдат формулирани с различни думи, Петте Закона обикновено се изразяват така:

1. Ти съществуваеш!
2. Всичко е тук и сега!
3. Творението е съставено от всички нас и всички ние създаваме Творението!
4. Каквото излъчваш, това привличаш!
5. Всичко се променя освен първите 4 закона!

Позволи ни да обясним всеки закон по-подробно:

Първи Закон: Ти съществуваеш!

Известната фраза на Шекспир „Да бъдеш или да не бъдеш“ всъщност не е реален избор, който можете да направите. Разбираме, че в литературния контекст въпросът е свързан с това дали героят ще избере живота или смъртта, но фундаменталната истина е, че вие не можете да престанете да „бъдете“.

Нещата или съществуват, или НЕ съществуват.
А щом четете тази книга, вие очевидно съществувате.

Вие сте фундаментална част от Творението. И както вече беше казано в предишната глава:

Това, което съществува, не може да престане да съществува.

Формата може да се променя – но не и съществуването.
Всеки аспект на Творението – дори самото Творение в цялост – може да смени формата си,
но никоя част от него не може да спре да съществува.
Ако можеше, цялото Творение щеше да бъде толкова нестабилно, че просто щеше да „примигне“ и да изчезне –
и вие, и това видео, и ние, и всичко останало нямаше да сме тук, за да обсъждаме естеството на Творението.

Това е друг начин да кажем, че всеки елемент от Творението е необходим и неотменим.

Вие сте уникално отражение на Цялото,
и не можете да изчезнете, точно както отражението ви в огледалото не може да изчезне, докато стоите пред него.

Също така, самото Творението не може да престане да съществува, защото „да съществува“ е неговата основна характеристика.

„Небитието“ не съществува,
а това, което е, не може да се превърне в това, което не е.

Първият Закон казва очевидното:

Вие, като уникално отражение на Творението,
винаги ще преживявате промяната от собствената си гледна точка –
и това никога няма да свърши.

Творението никога не е започвало, защото илюзията за време е част от него.

Затова Творението не се подчинява на времето. То просто е.

Втори Закон: Всичко е Тук и Сега!

Много ваши физици изследват концепцията, наречена „квантово
вплитане“.

Без да навлизаме в технически подробности – това означава, че при
определени условия, два субатомни елемента могат да се „вплетат“,
така че промяната в единия незабавно предизвиква промяна в другия,
независимо от разстоянието между тях.

Айнщайн отхвърля тази идея, наричайки я „страховито действие от
разстояние“,

защото му се струвало, че противоречи на принципа, че нищо във
Вселената не може да се движи по-бързо от светлината.

Но серия от експерименти доказаха, че квантовото вплитане
съществува.

Затова днес много учени вярват, че Айнщайн не е бил прав.

Иронията е, че всъщност е бил прав – но по различна причина.

Квантовото вплитане не доказва, че има взаимодействие на разстояние
–

то доказва, че ... разстоянието е илюзия.

Съвсем наскоро други учени доказаха математически, че частица може
да бъде „изпратена назад във времето“ и да взаимодейства със своята
„по-стара“ версия.

Някои тълкуват това като доказателство за пътуване във времето,
но то всъщност демонстрира квантова суперпозиция –

тоест, частица, съществуваща на две места едновременно,
а следователно и това, че отново „времето е илюзия“.

Вашите физици търсят Обединена теория на всичко, и е логично –
след като се доказва, че всички физически сили са израз на едно
основно нещо,

да се приеме и че пространството и времето също могат да бъдат
сведени до една точка без обем и един момент без продължителност.

С други думи:

тук и сега.

Трети Закон: Творението е съставено от всички нас и всички ние
създаваме Творението!

Продължавайки с тази логика –

ако времето, пространството и физическите сили могат да се сведат до
една нулева точка,

това същото важи и за материята.

Ако всичко е израз на едно единствено нещо,

тогава логичният извод е, че всички частици в материята са

проявления на една и съща частица.
Не просто частици от един и същи тип –
а буквално една-единствена частица,
която чрез суперпозиция взаимодейства със самата себе си от различни
гледни точки.

Тоест:
всяко материално нещо във Вселената е направено от една и съща
частица.
Аз, вие и всичко останало – всъщност сме едно цяло.

Четвърти Закон: Каквото излъчваш, това привличаш!

Този закон е известен във вашия свят под различни имена:

- Карма,
- Закон за привличането,
- или на научен език:

Всяко действие има равно и противоположно противодействие.

Тъй като физическата реалност е проекция на съзнанието,
тя трябва да функционира като огледало, за да създаде илюзията, че
вие и тялото ви съществувате „вътре“ в нея.
Но истината е, че физическата реалност съществува вътре във вас.
Всичко и всеки, когото възприемате,
е отражение на някакъв аспект от вас –
защото начинът, по който възприемате света, се формира от вашето
собствено съзнание.

Огледалото на реалността отразява това, което излъчвате –
дори ако хората, които привличате, имат различни убеждения.
Щом те са се появили във вашия живот,
значи вашето съзнание е създавало причина за тяхното проявление.

Както беше обяснено в Пета и Осма глава,
основната причина за всичко, което привличате, е вашето убеждение за
това, кое е възможно или вероятно за вас.

Убеждението поражда емоция,
емоцията поражда мисли и поведение,
а това „затвърждава“ преживяването на реалността,
и създава отражение, което го подсилва.

На езика на физиката:

можете да видите само това, което съответства на вибрационната
честота, на която излъчвате.

А обратното също е вярно –

не можете дори да си представите нещо, чиято честота е извън тази,
на която функционирате.

Пети Закон: Всичко се променя, освен първите четири закона!

Промяната е единствената константа във вселената.

Творението никога не е статично –

то постоянно сменя своята честота и форма във всеки миг.

Както беше споменато в Седма глава,

вие сменяте паралелни реалности милиарди пъти в секунда,

което създава усещането за „време“ като страничен ефект.

За да преживеете физическата реалност като плавно развиваща се, вашето съзнание създава илюзия за непрекъснатост, която замаскира „скоковете“ между отделните кадри. Но с всяка смяна вие преживявате нова версия на Земята, нова версия на себе си – с различна история и различно вероятно бъдеще.

И това не е метафора.

Вие буквално сте нов човек всяка секунда.

Именно това осъзнаване е пътят към освобождаване от всяко ограничение, което не служи на желания ви път.

Ако приемем това за вярно, тогава следва че:

- Всичко, което помните от „миналото“, се възпроизвежда отново и отново във всеки нов момент.
- Във всеки миг имате възможността да изберете кой искате да бъдете.
- Всеки „скок“ ви връща до нулата – чист лист, на който можете да напишете различна история.

Това осъзнаване ще направи възприятието ви за време и пространство по-гъвкаво.

Когато осъзнаете, че прескачате през милиарди реалности всяка секунда,

ще можете да се научите да навигарате сред тях съзнателно – и да изберете по-предпочитан курс през живота си.

Тази „пукнатина“ в непрекъснатостта на времето може да предизвика ефекти като „Ефектът на Мандела“ – когато различни хора си спомнят различна версия на едно и също събитие.

Понякога това се дължи просто на грешна памет.

Но понякога... е реална разлика –

защото различни хора са фокусирани върху различни паралелни версии на същото събитие.

А идеята, че всяка промяна, колкото и малка да е тя, е промяна на всичко –

е това, което наричаме Тринадесетата стъпка.

Вдъхновена от програмата с дванайсе стъпки, за освобождаване от зависимости,

тринайстата стъпка е покана към осъзнаване,

че във всеки миг можете да се освободите от старата си история и да възприемете напълно нова идентичност.

За някои това ще звучи предизвикателно.

Но за онези, които го усетят, Тринадесетата стъпка е ключ към освобождаване от оковите на миналото

и прехвърляне към различна паралелна реалност, където има една нова, по-положителна ваша версия.

ТРИНАДЕСЕТА ГЛАВА

Какви изводи можем да направим от нашите наблюдения върху вашия свят? Както беше казано в първото видео, ние ви възприемаме като Магистърски клас по духовното развитие, който е направил смелия избор да стесни съзнанието си до толкова тесен фокус, че е забравил колко могъщ всъщност е.

Но сега вие се доближавате до края на този цикъл и започвате да се пробуждате от дълбокия сън, в който сте живели хиляди години. Съзнанието ви се разширява навън, като същевременно се гмурка по-дълбоко навътре, откривайки неразрушимото ядро, което почива в центъра на вашето същество.

Тази промяна в енергията и фокуса е причината, поради която можем да общуваме по-открито с много от вас в този момент.

Сега искаме да ви напомним, че вие принадлежите към галактическа общност. Вие сте част от междузвездно семейство, което с радост ви приветства обратно с отворени обятия и ви обгръща с любов и състрадание.

Ние се възхищаваме на удивителното пътуване, което душите ви са предприели и, докато споделяме нашите знания с вас, ние – заедно с много други междузвездни цивилизации – също така научаваме много от вашият опит и от умението ви да трансформирате тъмнината в светлина.

Наблюдавайки това бавно пробуждане в продължение на много години, сега можем да кажем, че в близко бъдеще, ние и други извънземни същества ще можем да взаимодействаме по-открито с хората на Земята и че, в крайна сметка, вашият народ ще стане пълноправен член на нашия Междузвезден съюз.

Това ще отнеме известно време, но ние вече усещаме началото на тази нова глава във вашата история. Въпреки че обществото ви изглежда така, сякаш се разпада и изпитва все повече хаос, ви напомняме, че под хаоса е скрит ред.

Докато старият свят започва да се руши, нова визия за общество ще го замени. Вашето нарастващо осъзнаване за нашето присъствие и за силата на собствените ви души, вече е част от това „ново уравнение“, което ще доведе до резултат, никога преди невидан на Земята.

Щом се освободите от негативните си убеждения базирани на страх, щом осъзнаете изобилието вградено във вселената, и как да го направите достъпно за всички хора на Земята, ще бъдете свободни да си представите и изградите ново общество, в което всеки човек може да реализира пълния си потенциал и творчески да допринася за разширяването на мира и хармонията във вашия свят – нещо, което един ден ще ви позволи да се присъедините към нас сред звездите.

